

Sygn. akt II K 269/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Sokółce w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Mazerska

Protokolant Ewa Gejdel

przy udziale Prokuratora – bez udziału

po rozpoznaniu dnia 30 czerwca 2015 roku na rozprawie sprawy:

G. Ś., syna S. i J. z domu K.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 marca 2015 roku około godziny 17.34 w miejscowości N. gm. J. nie zastosował się do orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Sokółce wyrokami sygn. akt II K 58/13 i VK 694/08 zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ten sposób, że kierował motocyklem marki J. o nr rej. (...) będąc przy tym w stanie nietrzeźwości 1,10 mg/l alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyśle przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Oskarżonego **G. Ś.** uznaje za winnego tego, że w dniu 25 marca 2015 roku około godziny 17.34 w miejscowości N. gm. J. nie zastosował się do orzeczonych wobec niego przez Sąd Rejonowy w Sokółce wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 57/06, II K 11/09 i II K 58/13 zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ten sposób, że w ruchu lądowym kierował motocyklem marki J. o nr rej. (...) będąc przy tym w stanie nietrzeźwości 1,10 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej za umyślne przestępstwo podobne, to jest popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na mocy art. 178a § 4 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go na **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci **zakazu prowadzenia** pojazdów określonego rodzaju, tj. **wszelkich pojazdów mechanicznych** na okres wynoszący **10 (dziesięć) lat.**

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sprawie.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. Ś. jest 34-letnim bezdzietnym kawalerem zamieszkującym we wsi P. w gminie S.. Utrzymuje się z dorywczych prac budowlanych. W przeszłości był wielokrotnie karany sędownie, w tym kilkakrotnie za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. W dniu 10.09.2014 roku zakończył odbywanie kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie II K 58/13 za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Ciężą też na nim zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wobec niego wyrokami Sądu Rejonowego w Sokółce w sprawach o sygnaturach akt II K 57/06, II K 11/09 i II K 58/13.

W dniu 25 marca 2015 roku G. Ś. spożywał alkohol. Około godziny 17.34 w miejscowości N. kierował motocyklem marki J. o numerze rejestracyjnym (...). Został zauważony przez funkcjonariuszy Policji, którzy z uwagi na fakt, iż nie posiadał kasku ochronnego i włączonych świateł, postanowili zatrzymać go do kontroli. Na widok policjantów G. Ś. zawrócił motocykl i podjął próbę ucieczki w kierunku miejscowości P.. Nie reagował na dawane mu sygnały świetlne i dźwiękowe i zjechał na pobliskie pole. Tam jego motocykl przewrócił się, a on pozostawiając go, podjął ucieczkę pieszą. Został zatrzymany w pobliskim zagajniku i poddany badaniu na zawartość alkoholu urządzeniem AlcoBlow, które wskazało wynik pozytywny. Następnie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem Alkometr A2.0 z wynikiem 1,10 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny ustalono przede wszystkim na podstawie: wyjaśnień oskarżonego (k. 36v), zeznań świadka P. D. (k. 37), notatki urzędowej (k. 1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2) wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 3) oraz danych o karalności, w tym odpisów wyroków i danych dotyczących odbycia kar (k. 15-17, 19, 20, 21, 22).

Oskarżony G. Ś. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że nie miał żadnej nagłej i pilnej potrzeby żeby jechać motorem, po prostu wsiadł na motor i pojechał, będąc pod wpływem alkoholu nie myślał o konsekwencjach swojego zachowania.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego i okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa nie budzą żadnych wątpliwości. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, w których przyznał się do winy, zostały uznane przez Sąd za wiarygodne z uwagi na ich zbieżność z pozostałym materiałem dowodowym. Bezsprzecznym bowiem dowodem na stan nietrzeźwości oskarżonego był protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2). Podkreślić należy przy tym, że prawidłowość wyniku, czy też sposób przeprowadzenia badania, nie był kwestionowany przez G. Ś.. Przejawem takiego stanu rzeczy był w ocenie Sądu również fakt sygnowania przez oskarżonego protokołu użycia przedmiotowego urządzenia (k. 2v). Na winę oskarżonego jednoznacznie wskazywały też zeznania funkcjonariusza Policji P. D., z których wprost wynikają takie okoliczności jak: miejsce przeprowadzenia kontroli kierowcy, przebieg i kolejność dokonywanych czynności. Również sporządzona notatka urzędowa (k. 1) weryfikuje wiarygodność dowodów osobowych, wskazując jednoznacznie na datę i godzinę zdarzenia. Na marginesie należy jedynie stwierdzić, że urządzenie elektroniczne, którym wykonano badanie na zawartość alkoholu, posiada stosowne świadectwo legalizacji (k. 3).

Nie ma zatem żadnych wątpliwości, że bezpośrednio przed zatrzymaniem przez policjantów oskarżony kierował motocyklem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony swoim umyślnym (w zamiarze bezpośrednim) zachowaniem wprost zrealizował dyspozycję art. 178a § 4 kodeksu karnego, kierując pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości i będąc uprzednio skazany za popełnienie takich samych przestępstw. Oczywistym także jest, że oskarżony wiedział, że musi znajdować się w stanie nietrzeźwości – o czym najdobitniej świadczy stopień alkoholizacji odzwierciedlony w wynikach badania na zawartość alkoholu. Ponadto na oskarżonym ciążyły zakazy prowadzenia pojazdów, więc w ogóle nie powinien uczestniczyć w ruchu jako kierowca pojazdu mechanicznego. Na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Sokółce w sprawach o sygn. II K 57/06, II K 11/09 i II K

58/13 orzeczono wobec niego zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, które nie zakończyły swoich biegów w dniu zdarzenia. Swoim zachowaniem G. Ś. naruszył więc sądowy zakaz. Nie było jednak potrzeby wyrażenia w kwalifikacji prawnej art. 244 kk, gdyż ta zawiera się w art. 178a § 4 kk. Sąd nieznacznie przy tym zmienił opis czynu względem jego kształtu z aktu oskarżenia; była to zmiana o charakterze redakcyjnym związana z brzmieniem § 4 art. 178a kk oraz wyszczególnieniem sądowych zakazów prowadzenia pojazdów. Jednocześnie oskarżony czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, a więc odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 kk, co również zostało wyrażone w kwalifikacji prawnej. Wypełnienie warunków powrotu do przestępstwa z tego przepisu było oczywiste. Oskarżony w dniu 10 września 2014 roku zakończył odbywanie kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie II K 58/13 za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (k. 22), zaś w dniu 29 czerwca 2012 roku zakończył odbywanie kary wymierzonej wyrokiem łącznym z dnia 12 marca 2009 roku w sprawie II K 11/09 za przestępstwa z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w wysokości 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (k. 19, 20, 21).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności popełnienia czynu, jak też warunki i właściwości osobiste G. Ś..

Zdaniem Sądu czyn popełniony przez oskarżonego cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Zgodnie z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Wszystkie te okoliczności, które z racji na charakter popełnionego przestępstwa mogły zostać odniesione do niniejszego wypadku, przemawiały w opinii Sądu głównie na niekorzyść oskarżonego.

Okolicznością obciążającą był wysoki stopień nietrzeźwości sprawcy wynoszący 1,1 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Wpływ takiego stężenia alkoholu na reakcje psychofizyczne kierowcy jest oczywisty, co wprost przesądza o zagrożeniu jakie stwarzał oskarżony. Natomiast właściwości i cechy pojazdu, którym kierował – a więc motocykla – niosły za sobą mniejsze potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Tym nie mniej jazda oskarżonego odbywała się w czasie i miejscu, gdzie odbywał się normalny ruch drogowy, co wprowadzało ryzyko zaistnienia niebezpiecznego zdarzenia komunikacyjnego i jedynie szczęśliwemu zbiegowi okoliczności należy zawdzięczać, że zdarzenie nie spowodowało dalej idących skutków.

Analizując sposób i okoliczności popełnienia czynu wskazać należy, że oskarżonym nie powodowały jakieś zrozumiałe i nadzwyczajne okoliczności czy nagłe potrzeby życiowe i czyn popełnił bez żadnej racjonalnej, nawet w najmniejszym stopniu usprawiedliwionej, przyczyny. Nie można też było mieć jakichkolwiek wątpliwości, że sprawca miał całkowitą i jednoznaczną świadomość swojego stanu oraz faktu poprzedniego skazania i ciężącego na nim zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a mimo tego postanowił prowadzić motocykl.

Również podmiotowe cechy oskarżonego takie jak jego warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasowy sposób życia zostały wzięte pod uwagę przez Sąd jako okoliczności obciążające. G. Ś. był wielokrotnie karany za przestępstwa prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i złamanie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów, a w przeszłości także za drobne przestępstwa przeciwko mieniu. Pomimo wykonywanych wobec niego kar pozbawienia wolności, już pół roku po zwolnieniu z zakładu karnego, po raz kolejny wsiadł za kierownicę pojazdu mechanicznego będąc w stanie nietrzeźwości. Jego zachowanie nie można tłumaczyć niczym innym, poza bezrefleksyjną wolą naruszania porządku prawnego.

Dlatego też zdaniem Sądu tylko kara pozbawienia wolności może spełnić w stosunku do oskarżonego cele wychowawcze i prewencyjne. G. Ś. nie daje w żadnym stopniu pozytywnej prognozy kryminologicznej, skoro pomimo orzekanych już wobec niego wcześniej i wykonywanych kar pozbawienia wolności, po raz kolejny popełnia podobne przestępstwo umyślne. W ocenie Sądu orzeczona kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatną do stopnia winy oskarżonego oraz charakteru popełnionego przez niego czynu. G. Ś. jest osobą, która w sposób

systematyczny narusza porządek prawny w związku z uczestnictwem w ruchu drogowym, a kolejne skazania nawet na kary izolacyjne nie przynoszą oczekiwanych skutków. Płyne stąd wniosek, że oskarżonego należy resocjalizować w dalszym ciągu w warunkach izolacji, a także chronić przed nim społeczeństwo, ponieważ nie umie zrezygnować z łamania podstawowej zasady ruchu drogowego – zasady trzeźwości. Oskarżony jest osobą wysoce zdemoralizowaną, systematycznie naruszającą zasady porządku prawnego. Świadomie i rozmyślnie popełnił kolejne przestępstwo.

Z uwagi na to, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i w czasie popełnienia tego czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości, Sąd – stosując przepis art. 42 § 2 kk – orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego typu na okres wynoszący 10 lat. Przy wymiarze tego środka Sąd miał na względzie jako okoliczność obciążającą rażące naruszenie zasady trzeźwości w ruchu drogowym, jak też fakt wcześniejszych wyroków skazujących za czyny związane z naruszeniem tej podstawowej zasady.

Mając na uwadze treść art. 4 § 1 kk, Sąd zastosował w przedmiotowej sprawie przepisy art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.), dając temu wyraz także w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Okoliczność, iż ustawa w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przestępstwa jest ustawą względniejszą dla sprawcy, niż ustawa w brzmieniu obowiązującym w czasie orzekania, jest w tym przypadku oczywista.

O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 kpk uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego i konieczność odbycia kary pozbawienia wolności.